

HỒI KÝ BÊN LỀ

Hàng lãnh đạo đi trước, đã từng tài năng - trí tuệ - quả cảm, dạn dày sóng gió - phong ba, dám mạnh dạn đối mặt trước nghịch cảnh gian nan, giữ vững tay chèo, giữ lửa mới có thể hệ kế thừa hôm nay. Thế mà lại có lớp người có giả tâm phản bội tiền nhân, quay mặt với tổ chức, phủ nhận những công đức đóng góp to lớn của lớp người đi trước. Nếu luật Nhân Quả mà hiện thực, thì xin hãy tư vấn lại lương tâm, trước mặt - trước suy nghĩ của đàn em thế hệ mai sau, thì họ sẽ bị trả giá như thế nào trước quy luật nhân quả về tội: Bất trung - bất hiếu - bất kính đáng chê trách !?...

Đạo nghĩa Việt Nam:

“Ai ơi giữ lấy đạo nhà”.

“Một chữ cũng là Thầy - nửa chữ cũng là Thầy”

“Uống nước nhớ nguồn - Ăn quả nhớ người trồng cây”.

“Muốn sang thì bắc cầu Kiều, muốn con hay chữ thì yêu lấy thầy”.

“Ơn giáo dưỡng một đời nên huệ mạng”

Nếu không có lớp người đi trước chăm chút - thân tình hướng dẫn - chỉ hướng - dẫn đường thì làm sao anh có mặt hôm nay !

Anh là người không biết tầm quý, chỉ có hàm hồ, bởi vì kém học thức - không có trí tuệ - thiếu năng - hiểu biết kém cỏi - vụt chạt, cho nên biểu hiện những ứng xử tồi tệ một cách đáng thương hại. Lời nói của anh thiếu ái ngữ, luôn luôn gây nhiều hiệu ứng phản cảm, làm mích lòng anh chị em đồng sự. Bằng chứng là ngay tại Đại hội tổng công ty, anh đã bị toàn thể đại biểu đưa tay bất tín nhiệm. Đây là bài học làm bẽ mặt nhục nhã ê chề. Đúng ra anh phải lấy đó làm bài học nhớ đời. Anh là con người mưu sĩ - hai mặt. Khi anh tiếp xúc với ai đó, thì với một khuôn mặt khác, làm cho người ta lầm nhận rằng hiền từ - đạo mạo - dễ thương. Nhưng một khi có ai đó đụng chạm đến ngã ái, thì bộ mặt giả tạo - ản dấu bên trong những mưu sĩ tính toán - mưu mô - xảo quyết, vội vàng bị lộ xuống, khuôn mặt trơ tráo bị lộ trần, để trơ ra một khuôn mặt hằn lên gân guốt, cặp mắt trợn dọc, tham - sân - si đổ dồn, toát lên những hận thù truyền kiếp.

Tại một chi nhánh công ty - tại một địa phương, nhiều anh chị lớn tuổi xin thôi nhiệm vụ. Tìm kiếm nhân sự cơ cấu lại ban điều hành chi nhánh công ty. Tại thời điểm này nhân tài ở đây hiếm hoi, chúng tôi đã rông rã thấp đuốc đi tìm. Không phải là ở đây không có nhân tài, nhưng thành phần trí thức

này không chịu ra làm việc. Đành phải quay ra thành phần thứ 2 - thứ 3 và thứ phẩm. Khi tiếp xúc, thì họ vội vàng đeo vào một cái mặt nạ khác để đánh lừa chúng tôi. Họ lừa dối, thể hiện qua lời nói mềm mỏng - nhỏ nhẹ dễ thương. Cuối cùng chúng tôi đã bị đánh lừa thật. Nhiều Anh Chị, có lẽ đã biết được từ sâu kín con người này, đã ngăn cản chúng tôi. Chúng tôi đã dè dặt cố gắng làm việc với anh để thăm dò tâm sự. Trong trao đổi anh tỏ ra hiền hậu - niềm nở - mềm mỏng - nhỏ nhẹ thưa hỏi - trao đổi tâm tư. Chúng tôi đã vội vàng đánh giá, có lẽ qua thời gian anh đã tu tỉnh - đã nhận thức được sai lầm - đã được thay đổi. Một lần nữa, chúng tôi mạnh dạn đề bạt anh vào chức vụ quan trọng tại chi nhánh công ty địa phương.

Nhưng bản chất **“gian sơn dễ đổi - bản tính khó dời”**, anh đã đánh lừa chúng tôi bằng những cử chỉ - vẻ mặt hiền hậu, lời nói nhỏ nhẹ - mềm mỏng mà chúng tôi lầm nhận rằng rất dễ thương, để rồi khi được việc anh “ăn cháo - đá bát” bằng tâm địa phục thù hèn hạ, chẳng những riêng chúng tôi mà tất cả anh chị em và những anh chị cấp cao cũng vậy. Bấy giờ chúng tôi mới trực ngộ ra rằng: Lòng tốt - sự dễ dãi nhẹ dạ cả tin - dễ tha thứ của mình đã bị Hấn có ý đồ mưu sĩ - thủ

đoạn lợi dụng.

Ngoài công việc dĩ lỡ đã **“trao nhâm vào tay kẻ cướp”**, tại phiên họp gần đây đề bạt công cử những chức vụ quan trọng. Qua những phát biểu chất chứa đầy đầy tham - sân - si, làm cho ai nấy đều biết được tâm địa con người mưu sĩ - hẹp hòi - nham hiểm, ai nấy đều ngán ngẫm - lo lắng - sợ hãi tránh xa. Anh không được anh chị em đoái hoài - ngó ngang gì đến cả. Hoặc nếu có ai đó chạm mặt với anh trong trường hợp ngoài ý muốn, thì trong giao tiếp chỉ là lời lẽ xã giao qua loa lấy có. Nhìn thấy vẻ mặt xám ngắt - phẫn uất - lậm lì - lậm lũi thật tội nghiệp đáng thương hại !

Anh nói: **Ban Giám Đốc tiền nhiệm không làm gì cả ?** anh nói mà không biết tự hổ thẹn. Những hoạt động mà Hấn vừa nêu ra, có phải là anh đang nhai lại những hoạt động mà Ban Giám Đốc trước đây đã từng tổ chức hoạt động thành nền nếp. Phải chi anh có bộ óc sáng tạo, đưa ra nhiều loại hình mới mẻ khác lạ hơn, thì rất đáng khen !

Những việc anh đang mày mò theo từng dấu chân thom của người đi trước, thì đây cũng là dấu hiệu đáng mừng, vì đây là kết quả trải qua năm tháng được đàn anh tài bồi mới có thể hệ kế thừa hôm nay. Nhưng đáng tiếc thay !... những cái mà

lớp người đi trước đã cho anh, anh ngỡ rằng là đủ cho anh ảo tưởng nên danh.

Anh nói là Ban Giám Đốc tiền nhiệm làm mất đoàn kết. Chưa nói đến những hoạt động quan trọng khác, trong công cuộc tắm lửa - xối dầu bảo vệ cho được các mặt hoạt động. Nếu công ty mà mất đoàn kết, thì làm sao các hoạt động mà anh đã nêu ra, làm sao cùng nhau thực hiện được, để có đến hôm nay Hấn nhai lại. Và quan trọng hơn nữa, nếu công ty mà mất đoàn kết thì đã tan rã, có còn đâu để anh nối tiếp sự nghiệp !?

Anh đã vọng ngôn nói xấu lãnh đạo, anh nói Phó Giám Đốc biển thủ ăn chia 30 triệu đồng. Làm cho ông Phó Giám Đốc lồng lộn, muốn làm đơn kiện Hấn ra trước pháp luật và trước công ty, đòi bồi thường danh dự. Nhưng rồi ông này không dám đơn kiện làm cho nhiều anh em lầm nhận và có người còn nói ông này nhu nhược !

Anh nói ông thư ký, nhiều lần làm - ra văn bản sai.

Trong công ty, không phải ai muốn ra một văn bản như thế nào là tự ý ra, muốn thu hồi thì tùy tiện thu hồi. Nếu nói như vậy là chưa hiểu biết đúng về nguyên tắc hành chánh.

Văn bản là quyền lực - là pháp quy của công ty. Kết quả của

1 văn bản được ra, nhằm để đạt được mục đích. Là những tư tưởng chủ đạo - cụ thể hóa bằng văn bản, làm cơ sở tổ chức - thực hiện.

Muốn ra 1 văn bản phải hội đủ 1 trong các yếu tố:

- Chiếu biên bản bởi tập thể biểu quyết.
- Thủ trưởng cơ quan chỉ đạo ra văn bản, để tổ chức - thực hiện đạt được mục đích ...
- Chiếu đề nghị của 1 cá nhân - hay tập thể, được thủ trưởng cơ quan chỉ đạo.

Cùng làm việc chung một công ty, anh là nhân viên cấp dưới, anh lân la tiếp xúc - làm quen với chúng tôi. Những dịp Tết là anh đưa vợ - con đến nhà tôi chúc Tết. Cứ 2 hoặc 3 ngày là anh đến nhà chúng tôi một lần, chưa có lần nào quá 3 ngày mà không đến nhà chúng tôi - uống trà tán dóc đủ mọi thứ chuyện trên đời, tôi để ý chưa có lần nào anh đưa ra những câu chuyện có chiều sâu, mặc dù tôi có ý dẫn dắt câu chuyện, nhưng rồi anh lại vội vàng lái qua chuyện khác, dần hồi tôi chán ngắt - để mặc cho anh ba hoa muốn nói gì thì nói. Tùy theo ngày, có khi anh ở chơi đến gần 11 giờ trưa mới ra về, có khi ở lại ăn cơm với chúng tôi. Mỗi lần đến nhà, anh làm lãng phí ảnh hưởng rất nhiều đến công việc - rất phiền hà. Thấy

anh nhiệt tình với tôi, chúng tôi đề nghị cất nhắc, anh được bổ sung vào chức vụ phụ tá, hy vọng anh giúp chúng tôi trong làm việc. Nhiều lần ông tổng phiên trách tôi, tại sao lại vội vàng đưa anh tham gia văn phòng, tôi khéo léo tránh né câu trả lời.

Anh tiếp cận chúng tôi, lâu dần thành quen, anh có tài dẻo miệng và một vài biệt tài lẻ. Chúng tôi đã nhã ý mời anh làm chung giúp chúng tôi một vài công việc. Chúng tôi có 2 máy vi tính, 1 Laptop - 1 để bàn. Vì muốn giúp anh có tay nghề để được thăng tiến, chúng tôi khuyên hẳn ngồi vào 1 trong 2 máy, chúng tôi sẽ giúp hẳn thực tập sử dụng vi tính, hướng dẫn thao tác làm việc, nhưng anh chỉ ngồi vào cho lấy có, không chịu khó thực tập. Nhiều lần tiếc rẻ vì sự vô tâm bỏ dỡ uổng phí thời gian của anh, tôi mua riêng cho anh 1 Laptop để cho anh chủ động tự thực tập sử dụng riêng tại nhà (không biết cái Laptop đó bây giờ đã đi về đâu, hay là đã biến hóa thành đồng tiền chảy vào túi riêng).

Có một lần tại một hoạt động sự kiện, anh thư ký BTC đang kiểm tra lại số tiền đã thu được. anh bước đến - lân la bắt chuyện. Chớp mắt một cái - anh thư ký đã bị ảo thuật - mất đi một tờ bạc 500 ngàn đồng.

Trình độ văn hóa không cao - kém học, chúng tôi khuyến khích học tập để nâng cao, không biết do bản chất lười biếng, hay khả năng tiếp thu không có, chỉ dậm chân tại chỗ - rồi bỏ học giữa chừng. Thời đại công nghệ 4.0 đang tiến dần 5.0, thế mà anh chỉ loay hoay với cái biết hạn cục, để rồi đánh giá người khác, người có kiến thức - hiểu biết rộng, biết ứng dụng kiến thức vào công việc, làm cho công việc có hiệu quả cao. Trình độ không có, kiến thức cũng không, để rồi không biết làm việc, nên không giúp chúng tôi được việc gì cả. Chúng tôi đành phải cung kính để qua một bên. Cùng trang lứa với anh, nhiều người chịu học - chịu tiếp thu kiến thức, người ta đã từng bước bước vào cấp cao, còn anh, suốt đời chỉ loay hoay dậm chân tại chỗ.

Nhiều hoạt động thời vụ của công ty, chúng tôi đã mạnh dạn đề bạt anh phụ trách vài phần việc quan trọng, để giúp anh được thăng tiến hơn. Trong làm việc, có lẽ do hấn không biết làm việc, nên không làm được việc gì, mà ngược lại anh còn biểu hiện quyền hạn - ngã mạn - lời nói trịch thượng - tự cao - tự đại - ta đây, làm cho nhiều anh chị em đồng sự bất đồng, trong đó cũng có nhiều anh chị cấp cao. anh năn lòng - bất mãn, quay ra nói xấu anh chị cấp cao - nói xấu công ty, làm

xôn xao lan rộng cả tổng công ty, làm cho toàn công ty ai nấy đều bất bình - phản ứng. Nhiều thông tin khắp nơi truyền về, có người cho rằng: Anh là đệ tử của chúng tôi, do chúng tôi đỡ đầu - bao che - nâng đỡ một con người xấu làm ảnh hưởng đến tổ chức.

Trong đại hội công ty, cơ cấu lại nhân sự, anh tự ứng cử nhiều chức danh, nhưng bị chủ tọa đoàn cấp cao điều hành đại hội bác bỏ, toàn thể đại biểu đại hội đưa tay biểu quyết bất tín nhiệm. Anh âm ức bất phục, nuôi thâm ý đồ phản phúc - phục hận.

Có lẽ anh phản uất - nội kết từ lâu, vì chúng tôi không giới thiệu - cơ cấu vào Văn phòng công ty nữa, mà lại chọn mời một người khác. Mỗi lần chúng tôi nhẹ nhàng - ản ý tế nhị, có lẽ anh nghĩ rằng chúng tôi chạm đến nơi sâu thẳm tâm tối của anh, thế là anh cay cú, ngọn lửa cay nghiệt bùng phát thốc lên, ngọn lửa Tham - Sân - Si bốc mùi xú uế tanh hôi, làm cho mọi người khó chịu - bất bình - khó ngửi - tránh xa !

Bản chất nguyên thủy trời dậy, anh **“ăn cháo đái bát”** - hung hăng đối xử tồi tệ với người có ơn, không tôn sư trọng đạo - phủ nhận ân giáo dưỡng **‘một chữ cũng là thầy - nửa chữ cũng là thầy’**. Thầy là người lái đò, là người cha người

mẹ thứ hai quan tâm chăm lo dìu dắt - tận tụy hướng dẫn - truyền trao kiến thức ít nhiều để có được hôm nay.

“Uống nước nhớ nguồn”

“Không thầy đố mày làm nên”

Nhiều ACE trẻ trao đổi với chúng tôi: anh có Sám nhưng không có Hối. Bản chất của anh là vậy, rất gian manh - xảo trá - nham hiểm. Rất lo lắng, rồi đây anh sẽ tiếp tục hỗn láo - chưởi bới - bươi móc - nói xấu Anh - Chị - Em đồng sự nào nữa đây !?

Vì tương lai tổ chức, dẫu biết rằng còn có con người bông bột - sốc nổi - sơ tâm - thiếu kinh nghiệm - không chín chắn (như biểu hiện nêu trên), với những cá tính hời hợt còn trẻ con như vậy, lo lắng - liệu chừng có bị bán đứng tổ chức hay không ? Ôi Đáng thương thay ! Bản thân anh, khó mà một đời làm nên huệ mạng !

Nguyễn Hoàng

Phan Văn Huy Tâm